

[Justitsministeren.]

fast, at selv om vi overhovedet ikke skulde revidere Loven, er Domspraksis saa uensartet, at Retfærdighedshensyn kræver, at der finder en Revision Sted af Dommene.

Af det, det ærede Medlem i øvrigt udtalte, fik man det Indtryk, selv om det ærede Medlem tilsagde sin Assistance ved en Behandling af Lovforslaget — og det takker jeg ham for —, at han ikke fandt, der var nogen særlig Grund til at ændre eller revidere Loven. Ja, det er maaske at forlange det overmenneskelige af det ærede Medlem, at han skal indrømme, at det Barn, han har sat i Verden, ikke er faldet saa heldigt ud — det er jo noget, Forældre som oftest har meget svært ved at indrømme og forstaa. Men jeg vilde dog have ønsket, at det ærede Medlem i Stedet for dette noget negative Standpunkt havde indtaget et mere positivt, om det ærede Medlem altsaa vilde have fraveget den almindelige ensidige Fadermentalitet og vilde have sagt aabent og ærligt: jeg indrømmer selvfølgelig, at denne Lov er Hastværksarbejde; selvfølgelig manglede vi Erfaringerne, selvfølgelig har det vist sig, at naar vi saa stærkt understregede, det kun var de grove Forbrydelser, der skulde straffes, har det ikke kunnet holde, selvfølgelig maa vi ogsaa have de mindre grove med, og det fastsatte Straffeminimum af 4 Aar har jo herefter vist sig at være alt for haardt, og da Domstolenes Forsøg paa at lempe derpaa ikke har kunnet skaffe tilstrækkelig Ensartethed, vil jeg indrømme, at en Revision er nødvendig, og vil gerne medvirke til en saadan Revision. Hvor vilde jeg ønske, at det ærede Medlem havde sagt dette! Og jeg synes, det ærede Medlem saa meget bedre kunde have sagt det, som der jo ikke er en eneste, der har angrebet ham for Lovens Mangler, vi har næsten kappedes om at bøje os i Ærbødighed for det ærede Medlem og sagt, at vi forstaa saa godt, hvor vanskeligt det var, og hvor umuligt det var at lave en klar Lov. Det lægger vi ikke det ærede Medlem til Last i nogen som helst Retning, men vi mener bare, at nu maa der en Revision til. Og dette Krav om en Revision er jo ikke et ensidigt Krav fra et enkelt Parti, Kravet er fremsat af Mænd af alle Partier og af Jurister af alle Anskuelser. Kravet er fremsat fra store Kredse af Offentligheden. Skulde Rigsdagen da saa sidde dette Krav overhørig — det vilde da være ganske forkert. En Revision er krævet af mit Parti, en Revision er krævet af det radikale Parti, den er ønsket af det konservative Parti gennem dets Ordfører, det ærede Medlem

Hr. Christmas Møller, den er ønsket af det ærede Medlem Hr. Mogens Fog som repræsenterende Kommunistpartiet; Revision er ønsket af Socialdemokratiet, ja, det er ønsket fra alle Sider. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere en Udtalelse, som under Finanslovbehandlingen blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Bombholt. Den paagældende Udtalelse staaar Spalte 76—77 og lyder saaledes:

„Det vilde være bedst overensstemmende med dansk Sind og rolig Bedømmelse, om man ikke gik for haardt i Rette med de mindre Forseelser, som ubefæstede Sind jo meget let kommer ud for i en saa forrykt Tid som den, vi har gennemlevet. Det er ikke min Agt i mindste Maade at svække den Alvor, der ligger bag Tanken om Udrensning, men jeg er tilbøjelig til at tro, at man burde koncentrere Opmærksomheden mere om de vitterlige Forbrydelser og give de mindre Sager, der hober sig op, en hurtig og ikke for rigoristisk Afgørelse.“

Og det ærede Medlem Hr. Mogens Fog udtalte i Henhold til et Referat fra et Møde oppe i Nordjylland i November Maaned:

„Udrensningen er faldet ud paa en helt anden Maade, end vi har tænkt os. Vi hilser derfor med Glæde, at der bliver taget fat paa en Revision af Straffeloven.“

Jeg maa sige, at det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen forstod paa en beskeden Maade at give Udtryk for denne Glæde i Gaar, naar han endte med at sige, at han overhovedet ikke vilde være med til en Revision. Men det ærede Medlem Hr. Mogens Fog ønskede den altsaa. Altsaa, fra alle Sider er Revisionen ønsket. Det er naturligt af de Grunde, jeg tidligere har nævnt, nemlig at det maatte være et Hastværksarbejde, der blev udført i Sommer. Dog vil jeg gerne alligevel her understrege, som jeg har gjort det før, at Revisionskravet ikke fra nogen af disse Sider, hverken fra det ene eller det andet Partis Side, omfatter, at de grove Forbrydelser skal straffes mildere. Ingen af os ønsker dette, ingen af os har hævdet det, thi ingen af os føler nogen som helst Medynk med disse Ugerningsmænd, som har begaaet de grove Forbrydelser. Vi ønsker, at de skal straffes strengt, ja, meget strengt, saa strengt som det overhovedet er foreneligt med Retfærdigheden.

Hvori er da dette Revisionskrav begrundet — dette Revisionskrav, som er fremsat fra saa godt som alle Sider? Jeg skal samle mig om nogle enkelte Hovedpunkter. Der er Regelen i § 6: Fradømmelse